

Κυριακή 21η Νοεμβρίου 2020

Τά Εισόδια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
Μαρίας

(Λκ.10, 38 – 42 καί 11, 27 – 28)

*«μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καί
μαστοί οὓς ἐθήλασας»* (Λκ. 11, 27).

Χαρά καί πανηγύρι ἔχει σήμερα τό ὀρθόδοξο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, καθώς ἐορτάζουμε τή μεγάλη θεομητορική ἐορτή τῶν Εἰσοδίων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Μαρίας στά Ἅγια τῶν Ἁγίων. Ἡ φωνή μιᾶς ἄγνωστης γυναίκας ἔρχεται νά δικαιολογήσει αὐτή τή χαρά μέ τοῦτα τά λόγια: «μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καί μαστοί οὓς ἐθήλασας».

Τά λόγια αὐτά ἀπευθύνονται στό Χριστό καί μακαρίζουν τή Μάνα πού Τόν κουβάλησε μέσα της καί Τόν ἔθρεψε μέ τό γάλα της. Μακαρίζουν τή γυναίκα ἡ ὁποία μέ τήν ποιότητά της προσκάλεσε τό Θεό νά κατέβει στή γῆ καί

δέχτηκε μέσα της ὅλο τό πλήρωμα τῆς Θεότη-
 τας. Μακαρίζουν τήν Κόρη τῆς Ναζαρέτ, πού
 μέ τό μητρικό της γάλα ἔθρεψε τόν τροφέα τῆς
 φύσεως. Μακαρίζουν τό πρόσωπο πού
 ἀναδείχθηκε καθαρότερο ἀπό τούς ἀγγέλους
 καί ὑψηλότερο ἀπ' ὅλα τά θεϊκά δημιουργή-
 ματα. Τά λόγια αὐτά τῆς ἀγνωστης γυναίκας
 μακαρίζουν τόν ἄνθρωπο πού ἔγινε τό
 ἀξεπέραστο πρότυπο τῆς ἀνθρωπότητας, πού
 ἔγινε ἡ δόξα τῶν παρθένων καί ἡ ὀμορφιά τῶν
 μητέρων.

Ἡ Κυρία Θεοτόκος εἰσέρχεται σήμερα
 στόν κτιστό Ναό τοῦ Θεοῦ, γιά νά ἐτοιμάσει
 τόν ἑαυτό της ὥστε ἐκείνη νά γίνει ὁ ἔμφυχος
 Ναός τοῦ Θεοῦ. Εἰσέρχεται στά Ἅγια τῶν
 Ἁγίων ὄχι γιά νά ἀγιασθεῖ, ἀλλά γιά νά τά
 ἀγιάσει. Ἡ παρουσία της μέσα στό Ναό
 δικαιολογεῖ τήν κατασκευή του. Ὁ Ναός γίνε-
 ται τό φυλακτήριο τῆς παρθενίας της, τό στά-
 διο τῆς ἀρετῆς της καί ὁ ἀπέραντος ὀρίζοντας
 τῆς θεογνωσίας της. Ὁ Ναός γίνεται τό περι-

τύλιγμα πού θά φυλάξει ἀκέραιο τό πολύτιμο δῶρο πού ἔχει νά προσφέρει ἡ ἀνθρωπότητα στό Δημιουργό. Αὐτό τό δῶρο εἶναι ἡ Πανάχραντη, Παρθένος Μητέρα Του. Ἐάν ὁ Ναός εἶναι μία συμβολική εἰκόνα τοῦ σύμπαντος, ἡ Κυρία Θεοτόκος εἰσέρχεται σήμερα μέσα σ' αὐτόν ὡς τό κορυφαῖο δημιούργημα τοῦ σύμπαντος, τό ὁποῖο ἀνέλαβε νά ἐκπροσωπήσει ὅλη τή δημιουργία καί νά ὑποδεχθεῖ μόνο του τόν Πλάστη τοῦ παντός, καθώς Ἐκεῖνος κατέβηκε στήν κτιστή πραγματικότητα. Ἐάν ὁ Ναός εἶναι τό σημεῖο πού συναντιέται ὁ Θεός μέ τόν ἄνθρωπο, ἡ μήτρα τῆς Παρθένου εἶναι τό σημεῖο στό ὁποῖο ἐνώνεται ὁ Θεός μέ τόν ἄνθρωπο.

Ὁ Ναός γιά τήν Παναγία δέν εἶναι χῶρος, εἶναι δρόμος. Ἡ παρουσία της μέσα στή Ἁγία τῶν Ἁγίων δέν ἔχει στατικό χαρακτήρα ἀλλά δυναμικό. Μπορεῖ νά φαίνεται ὅτι μένει κάπου, ἀλλά στήν πραγματικότητα ξεκινάει μία πορεία ἡσυχίας, προσευχῆς καί ἄσκησης, προ-

κειμένου νά συναντήσει τό Θεό καί νά ένωθει μαζί Του. Μέσα στό Ίερό τοῦ Ναοῦ καταυγάζεται ἀπό τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί άνεβαίνει ἀκατάπαυστα τήν κλίμακα τῶν ἀρετῶν, μέχρι νά φτάσει στήν κορυφή της, πού εἶναι ἡ Ἁγία Τριάδα. Δέν εἰσέρχεται μέσα στό Ναό γιά νά περάσει τήν ὥρα της καί νά καλύψει κάποια χρόνια ἀπό τή ζωή της. Εἰσέρχεται γιά νά προετοιμαστεῖ γιά τή μεγάλη συνάντηση μέ τόν Κύριο, νά σπουδάσει στήν ἀπέραντη ἀληθινή γνώση, πού εἶναι ἡ θεογνωσία, νά μορφωθεῖ πλάθοντας στό πρόσωπό της τή μορφή τοῦ κατ' ἔξοχήν αὐθεντικοῦ ἀνθρώπου, πού εἶναι καθαρή εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, νά γυμναστεῖ πνευματικά, γιά νά γίνει ὁ μέγας καί ἀνίκητος ἐχθρός τοῦ διαβόλου. Ἔτσι μπροστά της οἱ στρατιές τῶν δαιμόνων τρέμουν καί ἐξαφανίζονται.

Ἡ Κυρία Θεοτόκος μέσα στό Ναό, στά Ἁγία τῶν Ἁγίων, συναντάει αὐτά τά ἀντικείμενα πού τήν προτύπωσαν καί τήν πε-

ρίμεναν, ὥστε νά τά ἐπαληθεύσει μέ τήν παρουσία της. Μέσα στό Ἱερό φυλάγονταν ἡ Κιβωτός τῆς Διαθήκης, ἡ στάμνα μέ τό μάννα καί ἡ ράβδος τοῦ Ἀαρών. Αὐτά τά τρία ἱερά ἀντικείμενα συμβολίζουν τήν Παναγία. Ὄταν ἔρχεται ἐκείνη, αὐτά πλέον συμπληρώνουν τήν ὑπαρξή τους καί ὀλοκληρώνουν τό νόημά τους. Ἡ Κυρία Θεοτόκος γίνεται ἡ καινούρια Διαθήκη μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων καί τό σῶμα της γίνεται ἡ Κιβωτός πού θά φυλάξει αὐτή τή συμφωνία. Ἡ πανάχρονη καί παρθενική μήτρα της γίνεται ἡ καινούρια στάμνα πού θά φυλάξει τήν νέα τροφή, τόν ἄρτο τῆς ζωῆς, πού εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἡ ὅλη παρουσία της εἶναι ἡ καινούρια ράβδος τοῦ Ἀαρών, πού εἶναι σκληρή καί ἄκαμπτη ἀπό τίς ἐπιθέσεις τοῦ κακοῦ, ὡς παρθένος, ἀλλά θαλερή καί καρποφόρος τοῦ ὄντως καλοῦ, ὡς μητέρα τῆς ἀπόλυτης ἀγαθότητας, πού εἶναι ὁ Ἐμμανουήλ.

Ἡ πορεία τῆς Κυρίας Θεοτόκου μέσα στό Ναό εἶναι προτύπωση τῆς πορείας κάθε πιστοῦ πρός τή σύζευξή του μέ τό Θεό. Ὅπως ἐκείνη ξεκίνησε ἀπό τόν αὐλόγυρο γιά νά φτάσει στά Ἅγια τῶν Ἁγίων, ἔτσι καί κάθε ἄνθρωπος ξεκινάει στόν πρόλογο τῆς ζωῆς του ἀπό τήν κολυμβήθρα, γιά νά φτάσει μέ τόν πνευματικό του ἀγώνα, τή μετάνοια καί τή μυστηριακή ζωή στό ἱερό τῆς πνευματικῆς ὀλοκλήρωσης καί ὠριμότητας, πού εἶναι ἡ ἔνωσή του μέ τό Θεό. Κάθε πιστός γίνεται θεοτόκος, μία εἰκόνα τῆς Παναγίας, καί καλεῖται, ὅπως κι ἐκείνη, νά φιλοξενήσῃ μέσα στήν ὑπαρξή του τό Σωτήρα καί Λυτρωτή. Τότε τά λόγια τῆς ἄγνωστης γυναίκας πρός τόν Κύριο: «μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καί μαστοί οὓς ἐθήλασας» δέν θά ἀφοροῦν μόνο τήν Κυρία Θεοτόκο ἀλλά τόν καθένα ἀπό ἐμᾶς. Ἀμήν.